

קובץ העם

UNIVERSITY - THE UNIVERSITY OF JORDAN

אש"פ וז'נבה

מסמכים סובייטיים
לאיידועים
על יהודים ו"בונד"

כד-שמן זה...

37

1974

11 דצמבר

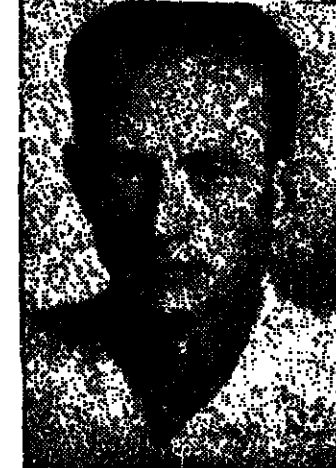
מחירי המזון והמגורים

המחירי 1980

מקור: א. א. א.

שמואל ליטבסק

על הפרק

ההסתדרות - והתוכנית הכלכלית הממשלתית

למי פירות ולמי עידוד

על התקנת התקנות שיוצא דברות חלוקת עריו הרעות, אולם על ארסו ומחורו המעדיים אין חרערת יכחות לחות ולקוח. כלכלנים רבים מבצעים, למשל, על כך שעקב המדיניות הכלכלית והעסקת בדי הממשלה מה שנים רבות, לפיה הסוכסידיות והחלואות שלת אינן אמורות לאינדוס ואליו ומילונים ואיגרות-חוב שחיא מניסת מוציבור כן צמודים, חרי חלק ניכר מהכספים שייספגו מחלק אחד של הציבור יורם לחלק אחר בו, ד"ר עבי וסמן, מנהל מחלקת-המחקר של בנק-ישראל, גילה, כי בעקבות תמיכות וביטול הסוכסידיות צמודים רווחיותו גטו של כ"ס מליאור ל"י לסקטור חרטי. השכבות הרחבות של העם מורכבות הרבה כסף לקופת תאחד עקב ההתייקרות והחלולת, הנורית זאת מקבלות הן מחות להם, חלב, סוכר, ביצים, בדים, צלילים ושיירות משקבלו לפני זה. אבל חספי לא יישאר בקופת תאחד. חלק גדול יותר לבקשים ולפעילות ל"י יצא, המוקדים במרבית איגרות-חוב הממשליות תצטרות, כי ערכן יעלה בעשרות אחוזים, עקב עליית האינדוס והטוח היותן צמודות ל.

עובדת אחת. ועובדת שנייה.

לגבי השכירים, מעושרי-ההכנסה דלי-האמצעים, המוצאים את כל הכני סתם לכיסוי צרכי משפחתיותם, הושלח הפיתוח מייד עם הכרזתו ובכל עוצמתו. לגבי בעלי-התון-היכולת - לא. אמנם, כצרכנים נמנעו כאחרים - גם הם משלמים 6 ל"י בעד ק"מ סוכר, אך מה משקל לוח בתקציבם? - אבל בהון ובהכנסות הגבוהות שלהם לא נבעה, רק עכשיו מתכננים, ומח שמחובתן רק גרד קצת ברווחים ובהכנסות השמנות שלהם. מליאורים ייצבו מהעם, ומעשיריו - רק מאות-מיליונים מעטות.

שתי עובדות אלה, דיין להוכיח את מחות ואוסיו של הפיתוח כאגו- עמאי ואנטי-פועלי, בביטוי למדיניות שממית מובהקת המשרתת את העשר- רים ותונת קשת, טוב ושוב, בשכירים ובשכבות הרחבות של העם. נראה שעם תפסת המשרד לרווחת כלכלית רואים עצמם המניטסיונים הכלכליים חופשיים ומשחררים מכל מחשבת סוציאלית חדשה, חופשיים להמשיך את המסורת הכלכלי-מסורת של אשכול-ספיר, שבה עיוותה את הכלכלה ואת תחברת הישראלית. במישור הכלכלי מחות ממשלת רבין ממשלת המשך בלבד, ללא כל גוון של שינוי, ובכרואה גם ללא כל יסמורת לשינוי בכיוון תפועלי-עממי.

להעביר את המערכת נגד שחרור בעלי-היכולת

האם חוששים הנהגת ההסתדרות לירוחם משל, דובריה הכולת, את אריות הפעמיו של הפיתוח ושל המדיניות הכלכלית? - כן ולא. מעל במה חרועות, בלבויות ובמסעדים דרבים עם מוצצות-פועלים ועם עדי-מסותלם ופועלים משפועים מוציו ההסתדרות את ביקורתם על הפיתוח ועל שריריו בעלי-היכולת מעיקר המעמסת של חקשים הכלכליים. תופעה זו יחד עם דרישת חרועת המרכות מהממשלה: לבחון מחדש את מדיניות המשקמים והחוקים לעידוד השקעות הון, הם דברים חשובים וחיוניים. חרעה ויא שכל זה לא יאז מכלל דרכיהם. עיקר המריכח המתגולת בין הממשלה לבין ההסתדרות הוא על תוספת-היוקר ב"חאר - זאת חניתן במלואה ולכולם או לא; זאת חניתן בדאמבר מקומות של חשבון התתייקריות. בנאמבר או לא, אלה הן שאלות חשובות, אולם אילו היתה חלוקה צודקת של חקשים וחארכים הכלכליים, אילו שלושות תשרוניהם העליונים מבעלי-ההכנסה, חארכים 60% מכלל תחכנסת האומית ובערך 80% מכלל הרכוש בישראל,

היו גם מכסים שני שלשים מ"ה המליאורים שהאוצר מתכוון לגייס כתוצאה מן הסיוות, ויתה בעיית תוספת-היוקר בראית אחרת לחלוטין. דאי שלשר רבינוביץ קל ונחל לנחל את המערכת בקשר לסיחות סביב עניין תוספת-היוקר ולחצני את תוכנית להבראת הכלכלה הישראלית בקשרה בשאלת תוספת-היוקר, אתה ויא קמו ואתה גשלת; אולם אילו היתה ההסתדרות מציגה את תוכניתה הכלכלית היא, הן בשטח חשקעות הון והמענקים לזון הן בשטחי המיסור ואופן גיוסם של הכספים הדרושים, ומנחלת את המערכת על כך - לא קל היה לשר רבינוביץ להתחמק ובמקום לתקוף את ההסתדרות צריך היה להתנגד. דאי שיש משום אמת בטרען, כי לא ייתכן שהמשבר הוקד את העולם כולו לא תהיה לו חשפעה על כלכלת ישראל, אבל ראשי הממשלה יצחק רבין וכן חשרים רבינוביץ וברילב, המחוצים את קשרי ישראל בגורמים עולמיים שמוצאם לא בלבד, עששים, בידועין או בלא ידועין, למען העלמת חגורשים הסמטיים-מקומיים, שמעלו במשך שנים רבות וגרמו לפיתוחים שבהברת הישראלית ולקשים הכלכליים. את אלה אין הם מתכוונים לשנות, האפילו לא לחוק.

רק אם יובררו בכל עמקתם וממדיהם חוקים שגרמה המדיניות הכל- כלית של ממשלת גולדה-ספיר וחיות הינקות מוחלטת ממדיניות זו - גיחו יהיה לרסא ולהבריא את כלכלת ישראל. גובה האינסולציה החרות, תמאון המסחרי השלילי, הצטמקותן של יתרות מטבע-החון, היווצרות עושר מתגלג מחו וועי תמור מאיד, גובה כל אלה אין זה מובנן לדרוש מהנהגת ההסתדרות של פועלי ישראל וועבדיו שישאלו ותתייבבות גג המדיניות הכלכלית בכללותה ולא במובנית זו או אחרת שלה, וארגון ציבורי חופשיים, למטוב הוצר לשינוית היסוד של מדיניות זו לוח טרם תענה. לכן מקנן בלבבות חשש, שתמאבק המתגולל עכשיו בין הממשלה והעשירים לבין ההסתדרות יסתיים במשירה, שגם לא חותן לעובדים את המגיע להם במקרה חקוקיטי של תוספת-היוקר המקומת וגם תשאר על כנה את השיטה כולה כפי שהיתה, על עיוותיה: מעודדת את העושר מצד אחד, מצינחת את העוני מצד שני.

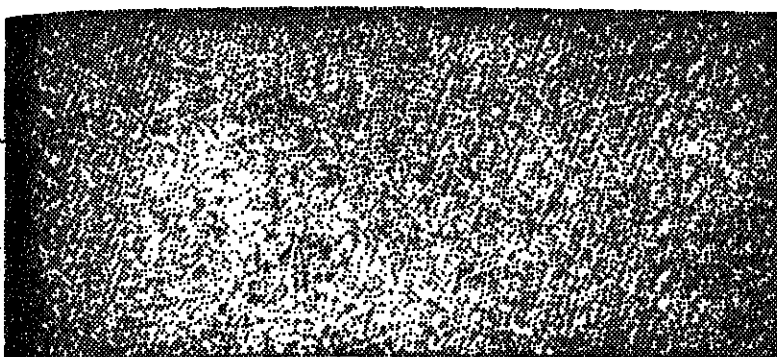
ישותמו העובדים במ"מ עם הממשלה והמעבידים

ישותם של הנהגת ההסתדרות להפעלת העובדים ווערי-העובדים גמאכקים נשארה ביסוד מופעית ושלילית כפי שהיתה. אמנם, חרשו חתנגיות ותמאח, אולם מאד מבוקרת: משלחות ורים ותועלים, השתתפות בשיביות ותועלים ומעצות-הפועלים, אך לא יותר מזה. בעת המרימ עם נציגי הממשלה ותעשייתם גילה י, משל, כי להחצים מצד העובדים הם כברים חללו מופנים אל בית חרועים ומעצות-הפועלים, אולם חמרים מתגולל בלעדיהם. לאתר שיסתיים המרים ותקיימנה דאי שוב חנישות עם ווערים, בהן יסבר להם תחכנם שייתום - חסרי לאתר חמששה.

הפועלים רואים את המרים אחרת. הם רוצים להיות שותפים מלאים בו. לרעם בריק את סמכות החרדים ותועותיהם חשונות, ואם מרובי בפשרה כלשהי - חרי חילבו היא להיבחן על יום להתקבל על דעתם. זה לא היה מחליש את חתנגיות ההסתדרותיות במרים, אלא להפך, מחוק אותה. ולא רק זאת: המרים מתגולל ל"חאר" שהממשלה הנחיתה את מכנת חקשת על ציבורי השכירים ומתכוונת למנוע מהם גם את חסינוי וחלקי תמאוחר שיש בתוספת-היוקר. גוסף לוח מתכוונת הממשלה להחית מכוח חרשות ותתייך ריות גוססות, בחלקן עוד השנה, כמו חתייקיות התחברות הציבורית ב"40% (1), ובחלקן בראשית השנה הבאה, כגון מ"ערד-מוסר, לכן מעותיון ציבור העובדים לחופים במרים בעמדת-כוח, הן כלפי הממשלה והן כלפי המעבידים. שביחה כללי-ארצית - ולו של שעה-שעתיים - ויתה ממחישה אולי לאדועים רבינוביץ, ברילב ומושכין את מידת חתנגיות וממדי הות" לא יומה דבר כוח מציחה ולא חמכה כאשר חציעותו אחרים, וחרי זו יכלה להיות חשונות ללחץ חכבר המופעל על הנהגת ההסתדרות.

המערכת בעיצומה. בשכיל רבים וותי מערכת על הלהם, שמוט כמשמעה ועדי-העובדים צריכים להיות ערים: לא לתרשת ויחורים בעניין תוספת-היוקר וגם לא לתת שהמניע להם יגול מהם בדרך אחרת ובשם אחר. יהיו תועלים והעובדים מרעים לבחם, וכחם ויא רב.

שולם P.P.
40

למי שעה
יעקב
בסר

בס חיסון של חתאחות ד
סופרים בישראל לא נמח
סופרים, שחם מסבב בייחם
והיוצואליסטים מבוחסם.
כר
ל סופר כמלך חוא על יצירתה
ד וספוטס ממשלות, ולא בקל
ל עמדות ודעות של חן, עמדות
גניות מעלמו חרוחני. על מור
לראות כיצד עורבים ומתקבלים
לסות, הכרזות, נאומים, שרות ח
זה גורף מחסם, גורף חסכמה כללית
לול דלול של מחאחות כסמים חלך

גדת הסופרים העבריים, שבעת ימים, הכרת סיוסן, באיחור של שני שנים, מעובדת קיומם של שני ערבים בצרם של הסופרים ימים בארץ-ישראל. חדר קורה של באיחור אף, אך, נשכר לא פסס, מוטב מאוחר וחייל, חינוי מקבלים את השנינו החילי, מוחלט ומבוכים עליו, ללא, לו כמה וכמה אקספסום שלי עקוניים ואיבדורים. על חודי העקוניו על אופי התחאדות נכתב רבדו, גם מתוון, אז ואז שאליו מתוספים הנכים שחם, גם הסתם מעל-יצא, ויחויכו העקוניו עמי.

(המשך מעמוד 3)

[illegible]

יכולנו להצביע עוד על סילומים גסים אחרים ועל בורר-
נו המשושם של ת.מבקר, שתרשה לעצמו להכחיר את
החוברת של חת' מסה גובלי כ.קו של בגידה. לאותם
קוראים, שדעות להם כבר שיטות ולתרדמת של כל ת-
כלשאים, תגבר לעומת זאת מחוץ ת.ביסורת. כי

הוא מקפלת בתוכה ערכים לאומיים ואנושיים כללים.

אין לי צל של ספק, שקבוצת ספר-רוחניים, רשמיים, יש בכוחו להחיות את דורשנות חזית, את ההנהגה שורה, כידוע, שמכמים לא-מבוססים. יש חירותים בין יצירות, כוחה גדול לאין עוררין מוכח חידה רובן בפרט, מבלי, גם שומעים בפרט. יש דברים חיוניים מתוך חשיפה רחל את תמיד יונתניה להיאמר על-פני הכנסתו בלתי-חשוי, כי יש אפשר ש"ישראלים רבים משקרים", דק נודא במהרה אבה.

מק"י נס-ציונה —
ערב חנוכה (באידיש)

ייערך במעדרון על שם משה סנה,
רח' ביאליק 5, בליל־שבת, 13.12,
בשעת 7.30.
דברים:
קוויר מאיר למ
חובנית אמנותית.

במלאת 10 שנים

אברהם ג'ורני,
נעלה לקברו ביום א', 15.12.74,
בשעה 3 אחת"צ,
בבית-העלמין הצבאי בקריית-שמואל.

בשאלת חבונד, לא
לילם והחודשים " . וחו
תבוי לבנין, שמבואה
נצני וז:
חודו של חודשים של
המשיבים" . בשאלת
המקומות שיהיו תורפות
הבנין, ממלול ופרי
הבנין ולשמע את ה" .

מִשּׁוֹם כִּי
לֹא, אֲנִי,
עוֹרֵר אֶחָד
בְּעַל רִמָּה כִּי
בְּלִי-מִרְסָּה
שֶׁאֵקֻבַּ בְּבִי
נֹבֵק.

תעודמה של כל ת- אשר לת'
תוך ת, ביקורת, כי הכלבים נו

— אתה, כסופר עברי, שפרסם שני רומנים, סיפורים, תרגומים מחברות.

ביוסוף שיטח בנאשה ד' הלוח' ביעק' אחר מלחמה שנת הימים.
מלחמה זו גילתה כביכול את האושר ואישרה את המגשש בין הישראלים.
לכין המלכסניאן: או עלה בי ודעיון להרסו מנצח' בנצח' קלרוב בין שחי.
המחשבות והנצחית' אנתולוגיה קטנה של השמור המלכסניאן.
בעת שהותי בנאפריס, לשם שטח ללא כל כוונה להחמסר מלחקר,
הוומנטי ע"י אחד הפרופסורים בסורבון לכתוב דוקטורט על השחמקסות
השחמסר הישראלי-ערבי בסמורות העולמיות.
יחן להאמר שיש מפרקת גרמה להמחשבות בין יצירתי אני, לבין
המחקר המדעי, אבל את רק לכאורה, למען האמת צריך לחדות שחורם
העקירי וזה הכרח' שבמצאות תובע מריקמת החסם שבין ישראל לבין
ערב.

— האם נתקלת בנייבורים יהודים-ישראלים בספרות הערבית העכשווית?
— דמיון יהודיזם זה נדירות בספרות הערבית, אך ישנן, זה בדרך כלל שוליות, בעלילה חסמרותית.

דוגמאות נוספות לחוסר ההבנה, בברכות זהה, ניתן למצוא אצל חסידות "בעלי כוונות טובות", בעיקר מקרב וחסידיו אל-שדכאוי המצרי, לדוגמה: "שנים באחר מחמתו תעלות ומויות ישראלית "היביות" המסתייגות מ"מעשי הדיכוי של שלטון הכיבוש", הביא אותן ליד מסקנה שאין להצדיק זכות על מלטים, ושהדרך הנחיתה למחור הסכסוך היא שיבהם של "היביות" ו"היביות" ממצרים.

100

[illegible]

ד"ר שמעון בלס, המוכר היטב לקוראיו הוותיקים, שב לא מכבר ארצה ממאריס, שם עסק במחקר ספרותי: "הסיכסוך הישראלי-ערבי והשקפותיו בספרות הפלסטינאית".

לומר, שתולול וזה מנה חלקם בשל תיחום משותף מעולה עם היהודים (ביבלי), צוב, ביהודה, את הארץ והמסבכת מזהם את קליהר. בקיור וזה אחרי כל רצונו: "הוא"ל שנויט עם מחוז לבנוניט ישראל ח"ו. אמנות לעקרנות של ד-קום ב"ו שרבים ויהודים, למען תחזיקו הלגיו-נאט של היהודים והמלסמנה, עליו תחנ מאחרי לבנוניט המלסמנה"ט. בשנים האחרונות הוא מנה עקרי לעקרנות וסגל לעצמו שרמיטלוגיט של אהנת קיבור קיבורת המלסמנה.

לחורט מנס מאצי ביהתו המסחורו הלבנוני "אדאכ", בו חות מניב באריות על תחמיתם של הכורי לשעבר: בו חותו אל, אכסא, עיסם עכאסי ואחרים על גילי נדג הסורי על אהנת כמנת הסוריט סמורטי סמורטי ורבים. הוא עם במאסר בו שות, (מבורי מלשח עמל) וזנלו שול על לדי-המסמט לעיני, בדכריו, או שחולל לשח עמל עמל על מנת לשח את המצב האסי. הוא נסית מסי עליות במאסר בו חות "חורא הכבר"ט. "משורר" תהנתות, או מאסר בורד כלל כלל לקרוע בשמה המפורש של ישראל. הוא שחמטש ביהתו "המאמח הכבר"ט.

טורפו עבדיו הן לאור

— לא מכבר הופיע הרומן החדש שלך "הרומן החדש" במועד קרבת לו כל יום, נכון, בעת שחתיים במאמרים, הופיע הרומן החדש שלך, "תחתית-הדור" עליהם הודעתה בכתב בלתי-שש-חודשים, וזמן קצר אחר-כך גיבשו הספר — עניני ישראל שחי בחדר ערפל של חוסר קומפונציות עם סביבתו. הוא וחרת לבסוף לעצמו את החושש האמיתי, חדר ניוון מצע עם סוככת חותה, חותה וחרת, סביבתו, חתומה גורם חצינו, בכלל המלחמה והאקטיות והאחרים המפורשים אותו, מאלצת אותו לזרוח על מסלול תכנון שלו, על תאביזורים ואחרים וקני-שניו שלו, אלא נכחו לו האור וההודעה עם קרית-האחי.

— למעשה התחלת את מיתבולן בלשן העליונה, בחבית, שיטורים ומו-
נוים בלשן אחר, עמ'ר, עמ'ר בלשן העליונה, האם לא
בזרם בלשן של שולחן מן המסורת העברית עברית?
— מה, לא! אזכיר תמיד שיש בישראל? לא! כל אחד, מן כותביהם
עברית, הוא וספר עברי? שם סופרים עבריים בישראל וכותביהם עבריים
על דיוקן העם? שם סופרים עבריים עמ'ר עמ'ר, האם הם לעדו? סופרים
עבריים ולעמ'ר האבות, איך יחד לשלש? על מן השאלה הזאת, מה שישבי-
יחד מה שבו של המסורת העברית ביננו וכותביהם בלשונות לעדו, חס-
מסגרות אותה הם מאחרים? הם מצאוהו ישראלית מסגרת, אבל
אישית? שרמתי אמנם מה שישונו עברית, אך ששנו וראשונה בארץ, ש-
בשרא, וסמיתו לעדו, בעמשה הספרית בישראל הוצא אויך למסגרת
לחבר דרך אחרת אלא לשלש בביתו, ולחבר בה, מאז איבדתי את
לחברו עברית.

וְהָאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּחוֹת בְּמִסְרֵי הַמִּצְוָה:
לְמִדְרַשׁ הַתְּלָבוֹת וְכֵן הָיוּ הַמִּצְוֹת וְהַמִּשְׁפָּחוֹת אֲנִי כְּמוֹ שְׂאֵרֵי
רָמַז עֲצָמֵי כָּן שֶׁבַד מְרֻכָּז, וְכֵן שֶׁבַד בְּרִיבָהּ, מְבֻלֵּל, אֲתוֹרֹת וְקִשְׁיוֹת
בִּינֵי לְבִין מִסְרֹת, וְזוֹ הָיָה שֶׁלֹּא שֶׁבַד וְסִבְכִּינִי וְהֵנִיחָה לְכַתִּיבָה עֲלֵיהֶם לִחְשׁוֹת
אֲשִׁירוֹתֵיהֶם הַמִּסְרֹתִים כֹּאן לִדְרֹשׁ גִּישׁוֹשׁ מִשְׁמֵי, כֵּן כָּל אֶחָד יִכְרֹת לִחְשׁוֹת
הַשְּׁמֵעֶת מִסְרֹתָם עֲבִירִים אֲתוֹרֵי, מִשְׁשׁ כֹּן אֲדִיל קִימַת בִּיזְיוֹתָם מִעַן דְּרִי-
גוֹת מִצְוֹת דְּמִתֵּן הַלְבִּילָה שֶׁל הַמִּסְרֹת הַחֲבֵרִית
שֶׁל הַתִּירְתָּם הִזָּאת:
וְהַיְרִיבֹת הִזָּאת נִרְבְּעָה, אֲחִיל כֹּן דִּירָק שֶׁלֵּי שְׂחֹא שִׁנָּה אֲבִלִית הַשְּׂחֹא
(הַיְרִיבֹת בָּמֵי: 15)

3

100

هكذا في الأصل

